

[Margrete Auken]

bortset fra om vores amter nu er en decentral instans, eller om man ikke dér har det bedste eksempel på, at det, man har decentraliseret, er centralismen, så er spørgsmålet, hvad det rent faktisk handler om, hvad det er for nogle sager, vi snakker om her.

Da det drejer sig om at plastre landet til med beton, kan man spørge sig: hvem af disse instanser er meste betonstalinistisk? Konkurrencen er hård. Hvem er værst til at plastre landet til? Kan man nævne mig ét eneste betydende eksempel på, at staten har tromlet noget beton igennem, som amterne ikke har ønsket? Ét eksempel. Man kan skændes om, hvor betonen skal ligge henne, men kan man nævne ét eksempel på, at staten har været der med noget beton, som amterne har sagt nej til?

Man nævner det nye modeord i religionskrigen, nemlig ordet cykelstier. Dem er jeg jo selv en livlig bruger af, men jeg vil så frygtelig gerne se nogle cykelstier også, ikke bare høre kønne ord om dem. Derfor bliver jeg nødt til nu at udbede mig statistikker over eller repræsentative eksempler på, hvem der har været bedst til at bygge cykelstier før, og hvem der lægger kræfter i at få cykelstier nu. Kønne ord er ikke meget værd, hvis vi ikke har noget at cykle på alligevel.

Der er sket noget siden sidst. Der er kommet hårde nedskæringer, og der er kommet besparelser. Der står i forslaget, at det vil være hensigtsmæssigt, hvis man koordinerer nedskæringerne. Det kan være rigtigt, det kan også være noget vrøvl. Her har jeg et græsseligt eksempel på, at staten har været værst. Man har sparet på sortpletarbejdet. Medens man kører videre med betonen, sparer man på det, der hedder sikkerhed. Jeg har ganske vist fået et brev fra trafikministeren om, at nu har man sikret et par af de sortpletarbejder. Rent kynisk kan man sige, at det er også god økonomi, der er penge i det. Men jeg vil godt spørge ministeren: når ministeren nu støtter, at det her skal ud til amterne, er det så for at sikre sig, at amterne også standser sortpletarbejdet – mig bekendt har de nemlig ikke gjort det – eller kunne vi have hindret, hvis statsvejene havde været hos amterne, at man havde gjort det vanvittige at standse sortpletarbejdet?

Endelig på lang sigt: hvad sker der, når man decentraliserer i en nedskæringstid? Har vi nogen garanti for, at det vedligeholdelses-

arbejde, som under alle omstændigheder er nødvendigt, når man nu har været ude at ødelægge, vil blive udført ordentligt på den manér? Det synes jeg også er noget af det, vi skal gå grundigt efter, sådan at vi ikke kommer til på et eller andet tidspunkt at stå med, jeg ved ikke hvor mange kilometer motorvej og så en række forfaldne veje i øvrigt. Til vedligeholdelsesarbejdet hører også sortpletarbejdet, men jeg vil spørge generelt: har vi nogen sikkerhed for, at nedskæringerne ikke kommer til at betyde, at man også skærer ned på vedligeholdelsen i amterne? Vi ved, hvordan amterne og kommunerne i øjeblikket trænges, og vi ved også, at de penge, der skulle følge med en overlægning, ikke altid gør det. Hvordan ville en prioritering finde sted dér?

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Må jeg herefter stille fru Margrete Auken det formentlig ikke helt uinteressante spørgsmål: betyder denne tale, at SF er principielt for eller principielt imod?

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Den betyder, at SF giver løfte om et positivt udvalgsarbejde.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Det betyder altså igen ligesom ved de seneste års behandling af denne sag, at SF stadig væk ingen mening har om denne sag.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg vil sige til hr. Svend Erik Hovmand, at problemet for os er, at vi har bevæget os fra det overordnede, religiøse plan og ned på det konkrete, og dér er det knap så indlysende, hvad der er smart. Derfor vil vi ligesom de tidligere år prøve, om det kan lykkes at få et udvalgsarbejde i gang, som kan fremlægge en ordentlig dokumentation. Det manglede vi sidst.

(Kort bemærkning).

Otto Mørch (S):